bepaalt het wetsvoorstel uitsluitend dat de detentie ten hoogste vier weken zal duren, maar niet dat de termijn zo kort mogelijk dient te zijn. Ik vraag de staatssecretaris hoe hij denkt te voorkomen dat deze detentietermijn van vier weken gebruikelijk wordt, in plaats van louter de minimaal noodzakelijke termijn voor het onderzoek naar identiteit en antecedenten van de asielzoeker, die in veel gevallen misschien korter kan uitpakken. Wij kijken ook uit naar het aanstaande wetsvoorstel terugkeer en bewaring, waarin, zo stelt de staatssecretaris zelf, ook alternatieven voor vreemdelingenbewaring aan de orde worden gesteld. Wij hopen dat met de door de staatssecretaris aangedragen oplossingen de noodzaak en de duur van grensdetentie maximaal worden verkort.

Mijn tweede onderwerp betreft medisch onderzoek. Artikel 18 van de herziene Asielprocedurerichtlijn bepaalt dat, als de IND geen opdracht geeft tot een medisch onderzoek, de asielzoeker een dergelijk onderzoek op eigen kosten mag laten uitvoeren. Veel asielzoekers zullen daar evenwel de financiële middelen niet voor hebben. Om die reden zijn wij ingenomen met de steun die onder meer Amnesty International in voorkomende gevallen organiseert. De staatssecretaris heeft in de schriftelijke procedure met de Eerste Kamer reeds toegezegd, de kosten alsnog te vergoeden als de uitkomst van het door de asielzoeker of door derden bekostigde medisch onderzoek de aanleiding is om het asielverzoek in eerste aanleg alsnog in te willigen. Wij zijn blij met deze toezegging, maar we hebben op dit punt nog twee zorgen.

Ten eerste wordt een inwilliging meestal niet gemotiveerd en kan deze gebaseerd zijn op diverse feiten of documenten die misschien niet elk afzonderlijk maar wel in combinatie aan de inwilliging hebben bijgedragen. Wil de staatssecretaris toezeggen dat hij bereid is de IND de kosten van het medisch onderzoek in alle gevallen te laten vergoeden als de uitkomst van een medisch onderzoek, wellicht naast andere factoren, heeft bijgedragen aan de inwilligende beslissing?

Ten tweede is er een probleem met opvolgende asielverzoeken. Uit de praktijk blijkt dat er in een dergelijke procedure vaak alsnog asielaanvragen worden ingewilligd, omdat asielzoekers zich in eerste aanleg vaak niet meteen vrij voelen om zich uit te laten over hun medisch leed, bijvoorbeeld als gevolg van ondergane martelingen of opgelopen trauma's. Als dan later medisch onderzoek objectief de basis is voor het alsnog verstrekken van een verblijfsvergunning, is het toch niet logisch om die medische kosten van vergoeding door de IND uit te zonderen? De staatssecretaris stelt immers zelf in de nota naar aanleiding van het verslag dat ook de Afdeling bestuursrechtspraak het voor mogelijk houdt dat uit een medische rapportage blijkt dat een vreemdeling ten tijde van de eerste procedure in het geheel niet in staat was om een verklaring af te leggen over de betreffende medisch relevante gebeurtenis of omstandigheid. Is de staatssecretaris bereid om hier nog eens goed naar te kijken en mogelijkerwijs op dat punt zijn beleid aan te passen? Of moet ik het antwoord van de staatssecretaris zo lezen dat hij dat in feite al heeft gedaan door te wijzen op wat hij noemt "een absolute ondergrens"? Hij voegt daar nogal vaagjes aan toe: "in geval van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om formele regels niet tegen te werpen". Lees ik dat zo goed?

Mijn derde en laatste punt is de rechterlijke toetsing. Artikel 46, lid 3 van de Procedurerichtlijn verplicht Nederland tot een aantal wijzigingen in het huidige nationale stelsel van rechtsbescherming in de zin van de verplichting tot een volledige toetsing en een ex-nunconderzoek van zowel de feiten als de juridische gronden bij rechterlijke toetsing in eerste aanleg. Onze fractie beoordeelt dit als een verbetering in de rechtsbescherming van asielzoekers. Verwacht de staatssecretaris dat deze aangescherpte kwaliteitscriteria tot langere rechterlijke procedures aanleiding kunnen geven? Zo ja, hoe verhoudt dit zich tot het eveneens door deze richtlijnen gestipuleerde streven naar snellere beslisprocedures?

In de nota naar aanleiding van het verslag stelt de staatssecretaris dat de in het wetsvoorstel neergelegde integrale geloofwaardigheidsbeoordeling in wezen niet verschilt van de huidige praktijk van de positieve-overtuigingskrachttoets. Er is volgens hem slechts sprake van een andere, meer inzichtelijke wijze van motivering van het geloofwaardigheidsoordeel. Onze vraag is of een interpretatie van de woorden "integraal" en "ex nunc" in hun gewone betekenis niet met zich brengt dat ook nieuwe asielmotieven, bijvoorbeeld van na de binnenkomst in het land van asielaanvraag, mee mogen wegen in de rechterlijke beoordeling? Kortom, op welke gronden zouden nieuwe asielmotieven eigenlijk nu al niet in de ex-nunctoets door de rechter mede betrokken kunnen worden?

Wij delen de ambitie van de staatssecretaris om de door de Europese Commissie gestelde deadline voor deze implementatiewetgeving te halen. Wij kijken uit naar de antwoorden van de staatssecretaris op onze vragen betreffende de drie punten van grensdetentie, medisch onderzoek en rechterlijke beoordeling.

De **voorzitter**:
Het woord is nu aan mevrouw Van Weerdenburg voor haar maidenspeech. Ik luid de bel.

Mevrouw **Van Weerdenburg** (PVV):
Eerst wil ik mevrouw Stienen vanaf deze plek feliciteren met haar maidenspeech.

Voorzitter. De prijs van vrijheid is eeuwige waakzaamheid. Dat zei Thomas Jefferson, de derde president van de Verenigde Staten. Dit is een quote die iedereen ter harte zou moeten nemen, want vandaag de dag glipt de vrijheid ons steeds sneller door de vingers door de oprukkende islamisering, een Europese superstaat die steeds meer soevereiniteit afpakt en de nog immer verstikkende politiek-correcte moraal die de Nederlandse burger gijzelt.

Ik ben drieënhalf jaar naaste medewerker van Geert Wilders geweest. Het belangrijkste dat ik van hem geleerd heb is dit: ondanks moeilijke omstandigheden moeten we blijven knokken voor onze vrijheid, want dat is ons meest kostbare bezit. Dat realiseer je je pas echt goed als je het kwijt bent. Inmiddels zijn er meerdere PVV'ers die onder ernstige persoonlijke bedreiging de vrijheid en democratie verdedigen. Vanaf deze plaats wil ik tegen hen zeggen: jullie zijn helden; hou vol, hou moed. Ik zal jullie niet in de steek laten. Wij staan schouder aan schouder en samen zullen we uiteindelijk het tij keren.

Wij spreken vandaag over de implementatie van de Opvang- en Procedurerichtlijn. En dat voelt dubbel. Het voelt alsof we de muren aan het verven zijn van een huis dat in brand staat. Want er is een invasie gaande, niet van de Russen, maar van kansloze gelukszoekers die massaal de oversteek wagen in gammele bootjes vanuit Noord-Afrika. Gigantische sommen geld worden betaald aan schaamteloze mensensmokkelaars die boten overvol maken. De kustwacht van de Europese landen kan het aantal reddingsacties nog nauwelijks aan. De vluchtelingenorganisatie van de Verenigde Naties, UNHCR, maakte vorige week bekend dat in de afgelopen zes maanden 137.000 vluchtelingen Europa via de zee hebben bereikt. Dat is 83% meer dan vorig jaar in dezelfde periode. Bovendien heeft de Islamitische Staat aangekondigd dat hun jihadi's zich onder de vluchtelingen op de boten hebben gemengd en zijn er aanwijzingen dat een aantal van die terroristen al ongehinderd rondloopt op ons continent.

De Italiaanse openbaar aanklager maakte de voorzichtige inschatting dat er inmiddels één miljoen mensen aan de kust van Libië staan om op korte termijn de oversteek naar Europa te maken. Eén miljoen. Laat dat aantal eens even rustig op u inwerken. Eén miljoen. Toen mijn nichtje van zes dit bericht meekreeg via het Journaal, gooide ze vertwijfeld haar armpjes in de lucht en riep tegen haar moeder: "Maar mama! Dat kan toch helemaal niet? Er zijn hier al zo veel mensen, het is hier al zo vol!" Jonge kinderen zien de dingen vaak heel helder; ze hebben geen last van koloniale schuldgevoelens en ze zijn nog niet gehersenspoeld met politiek correcte multicultipropaganda.

Zo niet de gewaardeerde collega's ter linkerzijde van het politieke spectrum. Zodra het gaat over gelukszoekers uit Afrika verliezen zij acuut hun rationele denkvermogen, voor zover ze dat bezitten. Zo werd mijn partij in april tijdens een debat in de Tweede Kamer zelfs verweten dat wij "een gevaar voor de mensheid" zouden zijn; een schandalige en bovendien gevaarlijke aantijging. En dat omdat wij pleiten voor opvang van vluchtelingen in de regio en het direct terugsturen van alle migranten die de oversteek wagen naar Europa. Een voorstel dat ook op brede steun kan rekenen van de Nederlandse bevolking! Een peiling van EenVandaag laat zien dat twee derde van de burgers Nederland al te vol vindt en liever opvang in de regio heeft.

Laat ik het in deze Kamer ook nog maar eens duidelijk zeggen: óók wij van de PVV vinden het verschrikkelijk als er mensen verdrinken. Elk verloren leven is er één te veel. Daarom moeten we ervoor zorgen dat ze niet meer op die gammele boten stappen. Laat ze van tevoren weten dat ze geen toegang zullen krijgen tot Europa en de stroom zal vanzelf opdrogen.

De PVV is een voorstander van het Australische "push-back"-beleid. Dat beleid houdt in dat de Australische kustwacht alle boten met migranten terugduwt naar waar ze vandaan komen. Allemaal, zonder uitzondering. En als de boten waarin de migranten zitten onveilig zijn, dan krijgen ze van de Australische kustwacht veilige boten, met aan boord schoon drinkwater, airconditioning en reddingsvesten. Maar terug gaan ze. Zonder uitzondering.

En, voorzitter, dat beleid werkt. Inmiddels is de stroom migranten die Australië probeert te bereiken opgedroogd. Dat betekent dat er geen mensen meer verdrinken, nu ze niet meer de valse hoop hebben dat ze in Australië een nieuw leven kunnen beginnen en dat zij dus niet eens meer op die boten stappen!

Daar ligt de oplossing van het probleem. De mensen die in die gammele bootjes aan de kust van Noord-Afrika stappen, sommigen de verdrinkingsdood tegemoet, doen dat omdat ze de hoop hebben om in Europa een nieuw leven te kunnen beginnen. Die hoop wordt gevoed door het feit dat het al zovelen van hen gelukt is de kust van Europa te bereiken. Ze worden door de Westerse kustwachten opgepikt en als een soort taxidienst brengt men de migranten naar Europa. Dat beleid moet direct stoppen. Wij kunnen in Europa die enorme toestroom niet aan. We kunnen het simpelweg niet aan. Stuur ze terug. Veilig.

Dankzij het huidige kabinet onder aanvoering van de VVD is de asielinstroom gigantisch toegenomen. In 2014 was er zelfs een verdubbeling van het aantal eerste asielaanvragen ten opzichte van het jaar ervoor. En elke asielzoeker kost de Nederlandse belastingbetaler ruim €36.000 per jaar. Dat is bijna het drievoudige van wat een AOW'er krijgt. Dat is, om in PVV-termen te blijven, knettergek. Keer op keer bewijst dit kabinet dat het liever opkomt voor de rest van de wereld. Dat het liever doet wat de Europese Unie wil dan dat het opkomt voor de eigen burgers, voor de eigen ouderen.

De PVV-fractie roept het kabinet nogmaals op: besteed dat geld liever hier. Aan onze eigen ouderen. Aan de mensen die dit land hebben opgebouwd. Aan de mensen die ons hebben gekozen. En stop met denken dat wij verantwoordelijk zijn voor de problemen in de rest van de wereld, dat wij de problemen in Afrika zouden moeten oplossen en dat wij alle zielige arme mensen uit de rest van de wereld zouden moeten opvangen. Stop daarmee. Stop met die asielwaanzin. Genoeg is genoeg.

De **voorzitter**:
Dank u wel, mevrouw Van Weerdenburg. Mijn hartelijke gelukwensen met uw maidenspeech. Zoals u zojuist hebt gehoord, is het in de Eerste Kamer gebruikelijk dat er bij Kamerleden die hun maidenspeech hebben gehouden een korte schets wordt gegeven van hun achtergrond.

Van u kan ik vermelden dat u rechten hebt gestudeerd in Amsterdam en een aantal jaar beleidsmedewerker bent geweest van de voorzitter van de PVV-fractie in de Tweede Kamer. Sinds 22 juni 2015 bekleedt u deze functie wederom.

We hebben er alles aan gedaan om meer over u te weten te komen, maar we zijn hier niet in geslaagd. Ironisch genoeg staat in de weinige openbare informatie die over u te vinden is, dat er zo weinig over u te vinden is. Het is natuurlijk uw goed recht om niet alles in de openbaarheid te willen hebben en ik ga er dan ook van uit dat u dat graag zo wilt houden.

Ik volsta hier met te zeggen dat wij u veel succes wensen met uw verdere bijdrage aan het werk voor de Kamer en dat wij hopen dat wij aan het einde van deze Kamerperiode u beter hebben leren kennen.

Ik schors de vergadering om de collegae de gelegenheid te geven u geluk te wensen met uw maidenspeech, maar zoals gezegd: ik doe dat eerst.